

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

erkende det over for hinanden og se at naa til en enig Optræden i denne Sag. Det er et meget beklageligt Forhold, men det er noget, som sikkert vil indtræffe paa mangfoldige Omraader.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen havde i Dag lidt ondt ved at finde Ord for sin Misfornøjelse over for mine Forslag. Det er ham naturligvis tilgivet — at han vilde give Lovforslaget Tilslutning, havde jeg jo ikke regnet med. Det ærede Medlem sagde, at Møllere og Bagere meget let kunde levere Brød til meget billigere Priser end de her fastsatte. Saa vidt mig bekendt har det ærede Medlem ikke rettet nogen som helst Anklage mod Møllere og Bagere, da de for blot 2 Aar siden, i 1937, tog 109 Øre for et Rugbrød paa 8 Pund. Naar det ærede Medlem har saa meget imod de Priser, som de tager, havde det været rimeligt, om han allerede dengang, da vi havde de Priser paa Rug, som nu bliver fastsat, havde rettet sin Kritik mod Møllere og Bagere og vedlagt denne Kritik Beviser for, at der kunde leveres til langt billigere Pris. Det staar, mig bekendt, det ærede Medlem frit for at oprette alle de Mølleries og Bageriers, han ønsker, og konkurrere paa de foreliggende Vilkaar. Jeg tror ikke, nogen vil lægge ham Hindringer i Vejen herfor. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at en Række Andelsmøllere og kooperative Bagerier, eller hvad man nu vil kalde dem, har været med i Forhandlingerne paa ethvert Trin ved Ansættelsen af disse Priser og meget bestemt fastholdt, at under den Forskel i Prisen, som her er Tale om, kan man ikke komme.

Jeg kan heller ikke se rettere, end at naar ingen har indvendt noget imod den Pris af 14 Kr. pr. Tønde Rug, som Landmændene har faaet i Slutningen af Sommeren, lige indtil Krigen udbrød, og en Brødpriis, der svarede hertil, saa maa man ogsaa erkende det berettigede i, naar Prisen forhøjes med 5 Kr., at Rugbrødsprisen forhøjes med et tilsvarende Beløb. Og det er det, der her foreslaas, ikke saaledes, at Forbrugerne skal betale det, men saaledes, at Forskellen udredes gennem en Afgift, hvorigennem de Møllere, der udmaler Rugmel, faar udbetalt 5 Kr. pr. Tønde.

Det ærede Medlem sluttede sine Betragtninger med, at Regeringen naturligvis til enhver Tid vil forringe Landbrugets Indtægt, og selvfølgelig ogsaa paa dette Omraade. En saadan Udtalelse er vanskelig at forstaa, naar det, der her foreslaas, er en Forhøjelse af Rugprisen fra 14 til 19 Kr., det skal der en Valdemar Thomsens In-

telligens til at kunne klare — jeg kan i hvert Fald ikke klare det.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag, at Regeringen lader, som om den forelægger for Rigsdagen til Godkendelse Spørgsmaalet om Maksimalpriseres Fastsættelse. Nej, det gør man ikke. Jeg sagde udtrykkeligt ved Lovforslagets Fremsættelse, at Maksimalpriserne bliver fastsat i Henhold til Bemyndigelsesloven efter Forhandling med Det erhvervsøkonomiske Raad, og det tager Regeringen sit Ansvar for. Men det, der foreligger, er, at man, hvis Maksimalpriserne skal holde, skal skaffe et Beløb til Veje, og det, som Rigsdagen her skal tage Stilling til, er, om den vil medvirke til at fremskaffe det nævnte Beløb paa den Maade, det her foreslaas, eller den ikke vil det.

Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde anerkende, at de Priser, vi her fastsatte, var Maksimalpriser. For det første kan jeg hertil sige, at de foreslaede Priser paa Rug er de samme — saa nogenlunde da, maaske endda en Smule lavere —, som blev fastsat for 25 Aar siden, da Verdenskrigen brød ud. Det maa man ikke se bort fra, naar man vil bedømme Forholdene. Det er heldigvis saaledes, at Landbruget nu producerer meget, meget mere Korn paa de samme Arealer end for 25 Aar siden, og det er naturligvis navnlig derfor, at Landbruget kan nøjes med de samme Priser nu, trods stærkt stigende Udgifter ved Kornproduktionen. Og for det andet er Forskellen paa Minimalpriser, som er det, der findes i Kornloven, og Maksimalpriser den, at de sidste lægger Loft over Priserne. At Kornlovens Minimalpriser ikke lægger Loft over Kornpriserne, fremgaar ganske tydeligt deraf, at Prisen, som vi jo ved blev sat til 13 Kr. 50 Øre pr. 100 kg Rug og 14 Kr. for Hvede, for blot 2 Aar siden var oppe paa henholdsvis 19—20 Kr. for Rug og 20—21 Kr. for Hvede.

Det er jo et Bevis for, at selve de Minimalpriser, der findes i Kornloven, ikke har den fjerneste Forbindelse i Princippet med de Maksimalpriser, som vi nu fastsætter. Dernæst vil jeg ogsaa gerne sige: at det er Maksimalpriser i Forhold til det, vi eventuelt kan vente os, og i Forhold til det, der foreligger i Øjeblikket, er ogsaa rigtigt. Der er ingen Kornimport — det ved Landbrugsraadet, det er bekendt med det fra de Forhandlinger, der har været ført, for de er naturligvis ført i fuld Aabenhed med Hensyn til Oplysninger —, der i Dag kan indføre Majs til Danmark med de Priser, der skal betales i Udlandet, med